

DỤ NGÔN NGƯỜI PHÚ HỘ

* XVIII QNC. Lc. 12, 13-21

1. Có người phú hộ. Giàu quá đi thôi.
2. Lắm người có tiền. Tưởng giống như tiên.
3. Vẫn hằng biết rằng. Cuộc sống nhân gian.
4. Chúa đã phán dạy : Cuộc sống mây bay.

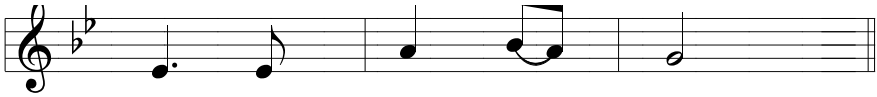
Mối toan tính rằng : Mình sẽ phá đi kho
Sống nơi thế trần. Chỉ biết chắt chiu cho
Sống vui có tiền. Nghèo quá biết bao đau
Tích thu tháng ngày. Là những sót chia cho

cũ, và xây kho lớn. Khi ấy ta sẽ nhủ
mình dài theo năm tháng. Đâu biết chia sót cho
khổ, đời không thăng tiến. Nhưng nhớ cho dẫu sang
người để không hoang phí. Luôn nhớ đâu phải dư

lòng : Hồn ta ơi ! Cứ vui chơi ! Đâu
người. Giàu bao nhiêu cứ cô liêu ! Đêm
giàu. Rồi mai đây phút chia ly ! Ta
đầy. Rồi ta quên kiếp nhân sinh ! Đem

ngờ Ngài đã phán rằng :
về hãy nhớ mấy điều :
sẽ cũng không có gì !
tiên dựng xây Nước Trời.

ĐK: Ngu ơi là ngu ! Ngu ơi là ngu !

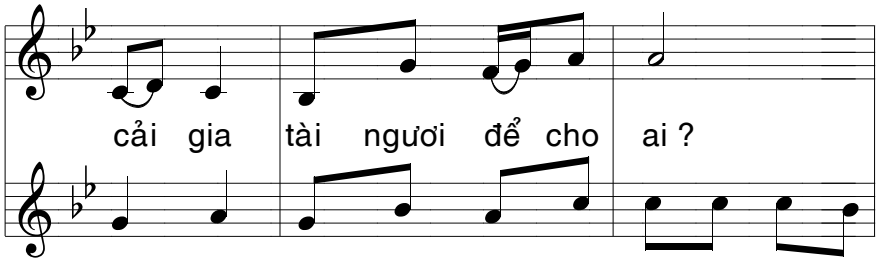
Ngu ơi là ngu ! Ngu ơi là

Đêm nay Chúa gọi người về, của

ngu !

Chúa gọi người

cải gia tài người để cho ai ?

về, gia tài người để cho ai, cho ai cho

Mau mau người ơi! Sao không cho đi! Vì

ai? Sao không cho đi! Vì

khi ta biết chia sẻ, là thành

khi ta biết chia sẻ, là thành

người giàu có trên trời người ơi.

người giàu có trên trời người ơi.